

DOI: 10.52363/2414-5866-2022-2-7

УДК 351:378

Вавренюк С.А., д. держ. упр., професор кафедри пожежної і техногенної безпеки об'єктів та технологій, НУЦЗУ, м. Харків, ORCID: 0000-0002-6396-9906

Vavreniuk S., Doctor of Sciences (Public Administration), Professor of the department of fire and technogenic safety of facilities and technologies, National University of Civil Defense of Ukraine

СКЛАДОВІ МОДЕЛІ МЕХАНІЗМІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

COMPONENT MODELS OF MECHANISMS OF PUBLIC MAN- AGEMENT OF THE DEVELOPMENT OF PHYSICAL CULTURE AND SPORTS IN INSTITUTIONS OF HIGHER EDUCATION

Дана стаття присвячена аналізу та удосконаленню складових моделей публічного управління розвитком фізичної культури і спорту в закладах вищої освіти. Стратегічна мета системи публічного управління фізичною культурою і спортом полягає в підтриманні належного рівня функціонування галузі, забезпеченні достатніх умов для її поступального розвитку на основі врахування перспективних запитів та потреб суспільства. Динамізм, зміна соціально-значущих пріоритетів щодо діяльності галузі висуває комплекс вимог до публічного управління розвитком галузі фізичної культури і спорту, зокрема до його організаційної структури.

Автор приходить до висновку, що одним із найбільш перспективних напрямів удосконалення деяких аспектів теоретичних та практичних заходів публічного управління фізичною культурою і спортом є вузівське системне проектування. Впровадження в теорію і практику фізичної культури моделі системно-викладацького проектування готовності до розвитку фізичної культури і спорту у здобувачів закладів вищої освіти є потребою сучасних умов соціуму, пов'язаних з накопиченням у науці даних, що дозволяють на більшій якійсному рівні вирішувати завдання побудови навчального процесу і управління.

Ключові слова: система вищої освіти, складові моделі, фізична культура і спорт, публічне управління, заклади вищої освіти.

This article is devoted to the analysis of the component models of public management of the development of physical culture and sports in institutions of higher edu-

cation. The strategic goal of the system of public management of physical culture and sports is to maintain the proper level of functioning of the industry, to ensure sufficient conditions for its progressive development based on taking into account prospective requests and needs of society. The dynamism, the change of socially significant priorities regarding the activity of the industry puts forward a set of requirements for the public management of the development of the field of physical culture and sports, in particular for its organizational structure.

The author comes to the conclusion that one of the most promising directions for improving some aspects of theoretical and practical measures of public management of physical culture and sports is university system design. The introduction into the theory and practice of physical culture of the system-teaching design model of readiness for the development of physical culture and sports among students of institutions of higher education is a need of modern social conditions associated with the accumulation of data in science, which allow solving the task of building the educational process at a higher quality level and management.

Key words: *system of higher education, component models, physical culture and sports, public administration, institutions of higher education.*

Постановка проблеми. Керівництво процесом фізичного виховання, фізкультурно-оздоровчою та спортивною роботою в закладах вищої освіти здійснюється Міністерством освіти і науки України та Міністерством молоді та спорту України, не враховуючи галузевих ЗВО, які підпорядковані відповідним профільним міністерствам, управліннями обласних державних адміністрацій, відділами райдержадміністрацій, комітетами фізичного виховання учнівської та студентської молоді при міністерстві освіти і науки, та міністерстві молоді та спорту України, обласними та районними управліннями освіти. Слід зазначити, що серед учнівсько-студентського контингенту широко проводять роботу відділи фізичної культури і спорту виконавчих органів місцевого самоврядування, особливо в частині організації та проведення змагань за видами спорту між освітніми закладами. Безпосередня зона управлінського впливу є чітко обмеженою кількістю навчальних закладів та контингентом студентів та учнів, чого не можна сказати про органи управління цією підсистемою галузі. Дублювання, перехрещення функціональних зв'язків управлінського впливу призводить до відсутності чіткого розмежування владних повноважень, значного збільшення управлінського апарату, наслідком чого є неефективне використання коштів, відсутність відповідальності за певний напрямок роботи, проведення подвійного обліку та заліку одних і тих же показників результатів роботи управліннями різного підвідомчого підпорядкування, а основним негативним явищем такого «розпорошення» структури управління є низькі показники рівня здоров'я молоді, невідповідність матеріально-технічної бази вимогам щодо організації процесу фізичного виховання.

На сучасному етапі переходу закладів вищої освіти України на нову систему освіти гостро постала проблема пошуку нових нетрадиційних підходів, що дозволяють підвищити її ефективність. У Законі України «Про освіту» надаються широкі можливості для переосмислення цінностей фізичної культури для здобувачів вищої освіти. Цей Закон визначає зміст фізичної культури студентів як самостійну сферу діяльності в українському соціокультурному просторі, виділяючи при цьому її освітні пріоритети. Зокрема, перед студентською молоддю сьогодні суспільством поставлено глобальне соціально економічне завдання по інтеграції вітчизняного культурного потенціалу у світову спільноту. Проте її реалізація під силу фахівцям нової формації, що відповідають не лише професійним якостям, але і високими фізичними кондиціями і працездатністю, фізичною культурою. Стратегія розвитку, що намітилася сьогодні, фізичної культури і спорту студентів є гарантом формування фахівця нової формації.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Стратегічна мета системи публічного управління фізичною культурою і спортом полягає в підтриманні належного рівня функціонування галузі, забезпеченні достатніх умов для її поступального розвитку на основі врахування перспективних запитів та потреб суспільства. Динамізм, зміна соціально-значущих пріоритетів щодо діяльності галузі висуває комплекс вимог до публічного управління розвитком галузі фізичної культури і спорту, зокрема до його організаційної структури. У численних працях теоретики та практики в галузях менеджменту, теорії організацій, публічного управління сходяться на думці, що під організаційною структурою управління слід розуміти форму організації системи управління, яка в залежності від стратегічної мети, завдань, функціонального призначення конкретної системи, характеризується певною комбінаторикою окремих її управлінських ланок і, як наслідок, утворює сукупність стійких поліфункціональних зв'язків, що забезпечують тотожність системи управління самій собі, її цілісність та стійкість, адаптивність, гомеостазис у динамічних умовах функціонування під впливом різноманітних зовнішніх та внутрішніх факторів.

Постановка завдання. Метою даної статті є висвітлення актуальних підходів до удосконалення складових моделей механізмів публічного управління розвитком фізичної культури і спорту в закладах вищої освіти.

Виклад основного матеріалу. Система формування в закладах вищої освіти готовності студентів до розвитку фізичної культури включає багатокомпонентну структуру і критерії оцінки її інтегрованих і диференційованих показників, функціональну модель отримання інтегрального показника сформованості рівня готовності до розвитку фізичної культури студентів і чотирьохрівневу модель формування готовності студентів до розвитку фізичної культури в процесі навчання у закладі вищої освіти, а також системний моніторинг рівнів готовності до розвитку фізичної куль-

тури у студентів.

На нашу думку, під організаційною структурою публічного управління розвитком фізичної культури і спорту слід розуміти сукупність відносин між ланками апарату публічного управління, організаційних зв'язків між ними, які перебувають у такій декомпозиції, яка забезпечує найоптимальнішу взаємодію та координацію між ними і спроможна забезпечити позитивну динаміку розвитку галузі та повсякденне функціонування. Ефективність публічного управління розвитком фізичної культури і спорту значною мірою залежить від збалансованості, оптимальності, належної функціональності, гнучкості, економності, стійкості, оперативності організаційних структур управління. Аналіз наукової літератури засвідчив, що набуття організаційною структурою всіх зазначених вище якостей можливе лише за умови дотримання таких основних положень:

- організаційна структура має відповідати стратегічній меті та функціям, які вона покликана виконувати;

- мають бути чітко виокремлені керовані системи, об'єкти управління та регламентовані засоби управлінського впливу;

- бути забезпеченою достатнім за кількістю та професійною підготовкою кадровим корпусом, адже важко не погодитись із думкою С. Андрейчука про те, що низький рівень та недостатня компетентність управлінських кадрів створює умови, за яких виникає необхідність компенсації непрофесіоналізму управлінців шляхом введення додаткових штатних одиниць, ланок управління, що призводить до ускладнення організаційної структури управління, дублювання одних і тих самих функцій і, як наслідок, породжує відсутність відповідальності, неспроможність прийняття своєчасних управлінських рішень та їх практичну реалізацію;

- інформаційне забезпечення організаційної структури управління розвитком галузі має бути побудованим таким чином, щоб комплексно і на належному оперативному рівні забезпечити передачу інформації взаємозворотніми каналами зв'язку від суб'єкта управління до об'єкта управління і, навпаки, про стан, динаміку, напрям, хід практичної реалізації завдань та функцій управління, адекватно відобразити потреби та інтереси об'єктів управління;

- має бути здатною до своєчасного виявлення суспільних потреб у галузі фізичної культури і спорту, подальшого їх моніторингу, бути відкритою до запитів суспільства, визначати рівень їх задоволення з метою встановлення рівня суспільної корисності від практичної реалізації управлінських функцій.

На наш погляд, будь-яка система може виникнути і бути реалізованою лише за наявності фахівців, що володіють цілою сумою інформації. Іншими словами, фахівці, здатні працювати в умовах інновацій, є обов'язковим компонентом системи.

Аналіз структури публічного управління дозволяє виокремити п'ять елементів у загальній структурі управління фізичною культурою і спортом: стратегічний аспект, лінію середньої ланки, програмно-технологічну структуру, функціонально-допоміжну структуру, операційне ядро.

Проблема управління систем формування фізичної культури студентів розглядається нами на прикладі закладів вищої освіти. У системі формування фізичної культури здобувачів закладів вищої освіти сконцентрований цілий спектр соціальних, дидактичних, регіонально-територіальних, кліматичних, соціокультурних та інших проблем. Ця система орієнтована на таке:

- підтримку і розвиток фізкультурної освіти молоді, формування стійкої мотивації ведення здорового способу життя;
- стимуляцію навчально-пізнавальної активності та інтелектуально-творчого динамізму здобувачів, що припускають вищий рівень соціальної захищеності та конкурентоздатності особи в умовах ринкових стосунків;
- підготовку з числа абітурієнтів майбутніх випускників з досить високими показниками фізичного здоров'я, фізкультурною писемністю і мотивацією до регулярних занять різними видами фізичної культури;
- інноваційну формуючу діяльність здобувачів закладів вищої освіти; науково обґрунтовану і глибшу спортивно орієнтовану діяльність у ЗВО.

Відмічаючи цінність даних положень, ми вважаємо, що проблема проектування системи готовності здобувачів до розвитку фізичної культури у закладах вищої освіти може бути вирішена за допомогою «системної» освіти, адже система фізичної культури є соціальною системою. Виходячи з цього принципового положення, нами запропоновано основні етапи проектування системи викладання, що засновані на системоутворюючих і системо-розвиваючих принципах. Проте система фізичної культури, як і будь-яка інша система, розвивається за певними об'єктивними законами. Нині ні для кого не секрет, що ефективність національної системи фізичної культури надзвичайно низька і головна її функція - оздоровлення нації виконується незадовільно.

Головним механізмом нової моделі системи формування фізичної культури студентів в закладах вищої освіти є формування їх готовності до самовизначення, саморозвитку і самовдосконалення в системі фізичної культури. Метою запропонованої системи є формування готовності до розвитку фізичної культури студентів з урахуванням регіональних особливостей.

У процесі її реалізації вирішувалися такі завдання:

1. Отримати інформацію про можливість реалізації студентами своїх потреб і запитів у сфері фізичної культури.
2. Сформувати у студента стійку мотивацію до предметної діяльно-

сті з дисципліни «Фізична культура» і заняттям різними видами фізичної культури.

3. Окреслити шляхи формування фізкультурної освіти напрацювання студентами інтеграційних знань з історії, теорії і методики фізичної культури, спорту, фізичної рекреації та реабілітації й визначити дієву систему комплексного контролю якості освіти, включаючи оперативний, поточний і підсумковий тренінг-контроль з наступним їх аналізом і корекції.

4. Розглянути при формуванні фізичного здоров'я дію різних засобів фізичної культури на морфо-функціональний розвиток організму, фізичну підготовленість і працездатність студентів.

Передбачалося, що вирішення поставлених завдань за допомогою інноваційних технологій та особово-орієнтованого підходу до тих, хто навчається, дозволить швидше сформуванню інтереси, мотиви і потреби у студентів до занять фізичною культурою і вивести навчальний процес з дисципліни «Фізична культура» на якісно новий рівень через реалізацію дидактичного принципу свідомості та активності, що дозволяє здійснити студентами самовизначення, самовдосконалення і саморозвиток у сфері фізичної культури.

Згідно з системоутворюючими принципами, основною формулою системи формування готовності студентів до розвитку фізичної культури повинен стати наступний причинно-наслідковий зв'язок: функція + структура + організація і управління = якість. Враховуючи, що структурність системи готовності студентів до розвитку фізичної культури обумовлюється метою, в нашій роботі функцією системи фізичної культури повинне стати забезпечення умов для самовизначення, самовдосконалення і саморозвитку особи у фізкультурно-оздоровчій і спортивній діяльності. Ми визнали можливим виділити в пропонованій системі, на наш погляд, найбільш значущі: структурний, функціональний і організаційно-управлінський компоненти.

Структурний компонент включає мотиваційно-цільовий, інформаційний, процесуальний, діагностичний і результативний блоки.

Функціональний – проектувальний, конструктивний і комунікативний блоки.

Організаційно-управлінський компонент складається з двох напрямів. До першого – організаційного – входять: матеріально-технічні спортивні бази, організаційні і педагогічні технології, підбір творчих викладацьких кадрів і раціональні форми організації навчального і спортивного процесу. Другий – управлінський – складається з управління якістю освітнього процесу в інформаційному полі моніторингу і управлінського комплексного контролю.

Діяльність профільних міністерств та служб в галузі торкається обмеженого кола питань і лише у разі їх впливу на реалізацію основних фун-

кціональних завдань, тому її необхідно вважати як опосередковану. Ці елементи функціонально-допоміжної структури є замкнутими із своєю внутрішньою структурною організацією і можуть мати своє операційне ядро, працюють в галузі фізичної культури і спорту більш незалежно від стратегічного аспекту. Між стратегічним аспектом, лінією середньої ланки та функціонально-допоміжною структурою переважають горизонтальні функціональні зв'язки, відбувається координація роботи лише в межах функціональних інтересів її елементів.

У зв'язку з цим розробка системних освітніх моделей у процесі багаторівневої, безперервної фізкультурної освіти, на нашу думку, має бути заснована на таких принципових позиціях:

- особово-орієнтованої фізкультурної освіти, що забезпечує гуманістичну спрямованість становлення особи, що відповідає соціальному замовленню суспільства;

- широкою інформатизацією процесу навчання з дисципліни та в освітньому напрямі «Фізична культура» і розвиток мережі інформаційно-комунікаційних технологій;

- створення соціально-організаційних і психолого-педагогічних умов для випереджаючої фізкультурної освіти з урахуванням регіональних особливостей територій України;

- активної пошуково-дослідницької роботи студентів на всіх щаблях фізкультурної освіти, що забезпечує творчу спрямованість особи, її подальше вдосконалення і саморозвиток у фізкультурно-спортивній діяльності;

- реалізації педагогічних технологій з урахуванням специфічних особливостей освітнього процесу у сфері фізичної культури і спорту, спрямованих на формування системних знань та оптимізації освітнього процесу.

Реалізація цих принципів дозволить забезпечити формування ролі фізичної культури і спорту для молоді, а також перехід від системи загальної фізкультурної освіти до системи професійної.

Практична реалізація особово-орієнтованої технології підготовки фахівця передбачає зближення професійної і навчальної діяльності та забезпечує успішне формування як загальної, так і професійної культури в процесі безперервної багаторівневої підготовки.

Використання особово-діяльних технологій у системі багаторівневої підготовки фахівців дозволить будувати освітній процес так, щоб його суб'єкти, переходячи від одного ступеня освіти до іншого, чітко орієнтувалися в наданих їм освітніх можливостях. При цьому він враховуватиме особливості учасників навчального процесу, відбиватиме основні зв'язки як між компонентами інтегрованих викладацьких технологій, так і соціально-економічним замовленням суспільства на фахівця та запроваджуватиме зв'язки з наукою і виробництвом.

Оскільки центром усієї освітньої системи є індивідуальність, то методичну основу повинні складати індивідуалізація і диференціація навчального процесу. Ці процеси дозволяють фіксувати вибірковість пізнавальних і рухових переваг студентів, стійкість їх проявів, активність і самостійність цілей, в реалізації завдань за напрямом підготовки «Фізична культура».

В останні десятиліття проблемі підготовки фахівців з фізкультурно-спортивної діяльності приділяється все більше уваги. У сфері фізичної культури і спорту значення державної політики та підтримки незмірно зростає, а людина в системі фізичної культури і спорту є не лише об'єктом, на який спрямована дія всієї системи, але і тим основним кінцевим чинником, який реалізує всі досягнення цієї системи, сприяє його зростанню і розвитку. Роль фахівця в системі фізичної культури і спорту визначається і тією обставиною, що його діяльність нерідко проходить в екстремальних умовах, що знаходяться на піку фізичних і психічних можливостей.

Проведений нами порівняльний аналіз різних підходів до вирішення проблеми формування готовності студентів до розвитку фізичної культури і спорту та підготовки майбутніх фахівців показав, що жодна з відомих педагогічних систем не дозволяє повною мірою врахувати специфіку навчання в закладах вищої освіти і забезпечити високий (60 %) рівень сформованості готовності до розвитку фізичної культури студентів відповідно до сучасних вимог вищої освіти і принципів його реформування.

У зв'язку з цим запропонована інноваційна система дозволить, на наш погляд, реалізувати ідею формування готовності до розвитку фізичної культури студентів. Узагальнений алгоритм проектування освітньої системи формування та розвитку фізичної культури студентів складається з трьох частин:

- перша частина припускає постановку дидактичного завдання;
- друга – проектування апріорної (теоретично можливою) наукової системи;
- третя – створення реальної (призначеною для практичної реалізації) освітньої системи.

Постановка дидактичного завдання включає в себе:

- ретельний аналіз глобальної мети навчання і оперативних цілей суб'єктів навчальної діяльності. При цьому мета має бути сформульована як уміння, що діагностується, і бути включеною в загальну систему цілей навчання вищого ієрархічного порядку;
- відбір, структуризація операційного компонента адекватного глобальною і оперативним цілям навчання студентів;
- завдання необхідних рівнів (виявлення критеріїв) сформованості компонентів готовності студентів до розвитку фізичної культури;
- визначення початкового рівня сформованості компонентів готов-

ності студентів до розвитку фізичної культури і спорту;

– аналіз обмежень, що накладаються на організаційну сторону процесу формування готовності студентів до розвитку фізичної культури в досліджуваній освітній системі і на можливості використання наукової і навчально-спортивної бази.

Формування механізмів публічного управління університетської системи базується на апріорній системі. Завдання полягає в тому, щоб названі в апріорній системі теоретично можливі підсистеми перетворити на діючі, «змусивши працювати» в реальному освітньому процесі. Іншими словами, тут передбачається проектування технологічного конструкта, що дозволяє створити систему носіїв навчальної інформації, сформувати систему навчальних занять, у рамках якої вивчатиметься певна смислова доза і, відповідно, відбуватися процес інтенсифікації формування готовності студентів до розвитку фізичної культури і спорту в заломленні на специфічні особливості досліджуваного освітнього мікросередовища.

У характеристиці динаміки розвитку зазначеної системи формування готовності до розвитку фізичної культури студентів розрізняють дві сторони: процесуальну і результативну. Перша – це процес формування і функціонування компонентів системи; друга – досягнення деякого рівня підготовленості, про яку ми судимо за мірою сформованості компонентів системи.

Мотиви навчальної і спортивної діяльності студентів ми класифікуємо на дві великі групи:

– безпосередні – мотиви, включені в процес навчальної діяльності.

Це навчально-пізнавальні мотиви розвитку особистості;

– опосередковані – пов'язані з цілями та цінностями, що лежать у зовні самої навчально-пізнавальної діяльності, та задовольняють її цілі. До цієї групи увійшли соціальні, стимулюючи мотиви досягнення.

Рівень сформованості мотиваційно-цільового компонента напряму пов'язаний з інформаційною підсистемою університетської системи формування готовності студентів до розвитку фізичної культури, яка, у свою чергу, детермінує розвиток змістовного компонента. Метою даного етапу є самовизначення у виборі занять різними видами фізичної культури і формування позитивної мотивації до навчальної діяльності з фізичної культури, на основі релевантної інформації про запити, потреби і можливості суб'єктів і об'єктів освітнього процесу. Наші спостереження дозволяють вважати, що позитивна мотивація студентів до саморозвитку в системі фізичної культури формується через зміну якісного і кількісного складу знань, умінь і навичок. Сюди входять основні елементи динаміки підготовленості студентів: фізичний розвиток, функціональний стан систем організму, фізична працездатність і підготовленість, володіння передовими технологіями, а саме:

- організаційно-управлінськими (проблемно-модульна, система тренінг-контролю, рейтингова система оцінки);
- теоретичні (лекційний курс з мультимедійним супроводом, комп'ютерне програмоване опитування);
- психологічні (формування індивідуально-психологічних характеристик особи, спрямованих на формування стійкості до стрес-факторів навчальної діяльності й фізичних навантажень, через систему оргдіяльнісних ігор, діяльність змагання).

Представлена сукупність основних елементів підготовки студентів дозволить оптимальним чином організувати навчальну діяльність відповідно до потреб особи і соціальним замовлення до підготовки професіонала, що забезпечить успішне засвоєння знань.

Третім компонентом (підсистемою) системи готовності студентів до розвитку фізичної культури і спорту є процесуальна підсистема. За нашими спостереженнями, в цій підсистемі особливе місце займають міжособистісні стосунки між суб'єктами освітньої діяльності.

Здобувач, як суб'єкт діяльності виявляється в саморегуляції, яка забезпечує актуалізацію психічних можливостей, компенсацію недоліків, регуляцію індивідуальних станів у зв'язку із завданням і подіями навчальної діяльності. Необхідно відмітити, що в закладі вищої освіти відбувається переорієнтація на суб'єктно-об'єктивні стосунки між викладачем і студентами, а об'єктом докладання спільних зусиль стає нова інформація і оволодіння видами і способами її переробки і засвоєння.

В університетську систему формування готовності до розвитку фізичної культури у студентів як основний компонент ми включили діагностичну підсистему, що відповідає за адекватну сформованість операційно-функціонального і рефлексії компонентів готовності до саморозвитку. Ця підсистема дозволить контролювати рівень сформованості компонентів готовності студентів до розвитку фізичної культури і спорту в ЗВО, визначити їх зміст і специфіку функціонування. Результати багаторічних спостережень дозволяють згрупувати основні діагностичні показники студентів з фізичної культури в закладах вищої освіти, основними з яких є:

- знання законодавства у сфері фізичної культури і спорту, теорії та методиці різних видів фізичної культури;
- уміння і навички по застосуванню у своїй фізкультурно-спортивній діяльності оздоровчих систем, спортивно орієнтованих технологій, інформаційних технологій;
- індивідуально-психологічні особливості особи, необхідні для здійснення успішною теоретичною і практичною навчально-тренувальною й науковою діяльністю;
- соціально-психологічні характеристики особи, необхідні для здійснення успішної колективної навчально-тренувальною діяльністю;

- фізичне здоров'я студентів;
- здатність до рефлексії.

Основними методами проведення діагностичних процедур являється: анкетування, проведення комплексного дослідження здоров'я, фізичного стану, тренінг-контроль теоретичних знань, контроль відвідуваності змагань, навчальних занять, елективного курсу, рейтингова система оцінки інтегрального показника готовності.

Результативна підсистема є завершальною ланкою структурного компонента запропонованої нами системи. Ця підсистема дозволяє виробляти оцінку засвоєння спеціальних знань, умінь і навичок, визначати рівні сформованої готовності, проектувати найближчі та перспективні цілі і завдання навчання. Вона включає в себе:

- результати лікарсько-викладацького контролю;
- виступи на змаганнях;
- успішність з теорії, методико-практичному, практичному розділам;
- оволодіння навичками організаторської, науково-дослідною діяльності.

Висновки. Таким чином, одним із найбільш перспективних напрямів удосконалення деяких аспектів теоретичних та практичних заходів публічного управління фізичною культурою і спортом є університетське системне проектування. Впровадження в теорію і практику фізичної культури моделі системно-викладацького проектування готовності до розвитку фізичної культури і спорту у здобувачів закладів вищої освіти є потребою сучасних умов соціуму, пов'язаних з накопиченням у науці даних, що дозволяють на більш якісному рівні вирішувати завдання побудови навчального процесу і управління.

Дана система формування в установах вищої освіти готовності студентів до розвитку фізичної культури включає багатокомпонентну структуру і критерії оцінки її інтегрованих і диференційованих показників, функціональну модель отримання інтегрального показника сформованості рівня готовності до розвитку фізичної культури студентів і чотирьохрівневу модель формування готовності студентів до розвитку фізичної культури в процесі навчання в закладі вищої освіти, а також системний моніторинг рівнів готовності до розвитку фізичної культури у студентів.

Тому університетська технологія – це науково-обґрунтований вибір характеру дії в процесі організованого викладачем спілкування із студентами, що виробляється в цілях максимального розвитку особистості як суб'єкта навколишньої дійсності. Стосовно нашої проблеми, університетська технологія є проекцією теорії і методики різних видів фізичної культури на її практику, індивідуалізовану через щонайширше різноманіття персональних особливостей особи викладача і студента.

Список використаних джерел:

1. Вавренюк С.А. Державне управління реформуванням вищої освіти в Україні : монографія / С.А. Вавренюк. – Харків : НУЦЗУ, 2020. – 284 с.
2. Садковий В.П., Домбровська С.М., Шведун В.О., Вавренюк С.А. Державне управління виховним процесом в закладах вищої освіти України : монографія / В.П. Садковий, С.М. Домбровська, В.О. Шведун, С.А. Вавренюк. – Харків : НУЦЗУ, 2019. – 352 с.
3. Вавренюк С.А., Домбровська С.М., Палюх В.В. Державне регулювання фізичної культури та спорту в Україні : монографія / С.А. Вавренюк, С.М. Домбровська, В.В. Палюх. – Харків : НУЦЗУ, 2020. – 307 с.
4. Вавренюк С.А. Шляхи удосконалення системи навчання фізичної культури і спорту у вищих навчальних закладах України / С.А. Вавренюк // Публічне урядування : зб. наук. праць. К. : Вид-во ДП «Виробничий дім «Персонал», 2018. – Вип. 2 (12). – С. 85-94.
5. Вавренюк С.А. Удосконалення форм і методів мотивації студентів до занять фізичною культурою та спортом під час навчання у ЗВО / С.А. Вавренюк // Вісник Національного університету цивільного захисту України: зб. наук пр. – Х : Вид-во НУЦЗУ, 2018. – Вип. 1 (8). – 542 с.

References:

1. Vavreniuk, S.A. (2020). State Administration of Higher Education Reform in Ukraine [Derzhavne upravlinnya reformuvannyam vy`shhoiy osvity` v Ukrayini]. Xarkiv : NUCzZU.284 p.
2. Sadkovy V.P., Dombrovska S.M., Shvedun V.O., Vavreniuk S.A. (2019). State management of the educational process in higher education institutions of Ukraine[Derzhavne upravlinnya vy`hovny`m procesom v zakladaх vy`shhoiy osvity` Ukrayiny`] :Xarkiv : NUCzZU.352 p.
3. Vavreniuk S.A., Dombrovska S.M., Palyukh V.V.(2020) State regulation of physical culture and sports in Ukraine[Derzhavne regulyuvannya fizy`chnoyi kul`tury` ta sportu v Ukrayini] : Xarkiv : NUCzZU.307 p.
4. Vavreniuk S.A. (2018) Ways to improve the system of teaching physical culture and sports in higher educational institutions of Ukraine[Shlyaxy` udoskonalennya sy`stemy` navchannya fizy`chnoyi kul`tury` i sportu u vy`shhy`x navchal`ny`x zakladaх Ukrayiny`]: Public administration: coll. of science works K.: Publication of SE "Manufacturing House "Personal".pp. 85-94.
5. Vavreniuk S.A. (2018) Improvement of the forms and methods of motivating students to engage in physical education and sports during their studies at higher education institutions [Udoskonalennya form i metodiv moty`vaciyi studentiv do zanyat` fizy`chnoyu kul`turoyu ta sportom pid chas navchannya u ZVO]: Bulletin of the National University of Civil Defense of Ukraine: coll. Nauk pr. – Kh.: Publishing House of NUZZU. 542 p. (Series "Public Administration").